

Jan Jaskanis

Skiwy Duże, pow. Siemiatycze

Informator Archeologiczny : badania 2, 290-291

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Spośród przedmiotów metalowych najczęściej spotyka się gwoździe żelazne i fragmenty okuć. Do ciekawszych znalezisk należą salicyły dość liczne groty bełtów do kuszy, miedziany trzewik do pochewki od noża, nóż żelazny z miedzianym okuciem i dwa prostokątne krzesiwa.

Z innych zabytków na uwagę zasługują monety /12 sztuk/, osetka piaskowcowa w formie walca, z otworem do zawieszania i dwustożkowy gliniany przęślik.

W żadnej części wykopu nie osiągnięto oalca. Prace wykopaliskowe na tym stanowisku będą kontynuowane w latach przyszłych.

SKIWY DUŻE, pow. Siemiatycze

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadził mgr Jan Jaskanis. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Osada wczesno-średniowieczna /XII/XIII - XIII w./.

Kilkudniowe prace miały charakter ratowniczo-zabezpieczający i dotyczyły osady wczesnośredniowiecznej z XII/XIII - XIII wieku, położonej w północnej części wsi na rozległym pagórku, przy szosie z Siemiatycz do Ciechanowca. Wschodni skraj osady niszczonej był eksploatacją żwiru. Zbadano około 25 m², na których odsłonięto zarysy sześciu jam. Jedna z nich wyłożona polepą zawierała szare i sypkie spopielone wypełnienie. Inne wypełnione były czarną, przesyconą szczątkami organicznymi ziemią lub ziemią o zabarwieniu niewiele różniącym się od oalca. Zwraca uwagę nikła ilość ceramiki w tych zespołach, podczas gdy w

znaleziskach luźnych reprezentowana jest ona dość pokaźnie.
turowo materiał nawiązuje do form ceramiki mazowieckiej.

SŁAWNO - powiat

Katedra Archeologii Pradziejowej
i Wczesnośredniowiecznej Uniwer-
sytetu im. Adama Mickiewicza w
Poznaniu

Badania prowadzili: dr Jarsy Olozak i dr Kasi-
mierz Siuchniński przy współudziale mgr Franci-
szka Lachowicza i mgr Mateusza Lastowieckiego.
Finansował WKZ w Koszalinie. Ósmy sezon badań.
Grodziska wczesnośredniowieczne i średniowieczne.

Charakter badań: Archeologiczna weryfikacja grodzisk /ba-
dania powierzchniowe, sondaż, pełna dokumentacja rysunkowa,
fotograficzna i opisowa/ i powierzchniowa penetracja ich naj-
bliższego zaplecza.

Na podstawie danych z literatury przedmiotu, archiwów mu-
zealnych i informacji miejscowych badaczy do prac weryfikacyj-
nych zakwalifikowano 23 obiekty uznawane, jako grodziska. W
wyniku przeprowadzonych badań poszczególne obiekty określono
jako:

a/ grodziska wczesnośredniowieczne: 1. Kopań /stan. 1/,
2. Ostrowiec /stan. 6/. 3. Polanów /stan. 10/. 4. Sławsko /stan.
5/. 5. Wrześnica /stan. 7/. 6. Żydowo /stan. 10/. 7. Żydowo -
Kopaniec /stan. 9/.

b/ domniemane grodziska wczesnośredniowieczne: 1. Darłowo-
Zamek /stan. nieokreślone/, 2. Niemica /stan. 12/. 3. Polanów